

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 516/2021
12.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Дубравке Дамјановић, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Живка Тодоровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1039/2020 од 04.12.2020. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 40/21 од 12.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 12.05.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Живка Тодоровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1039/2020 од 04.12.2020. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 40/21 од 12.03.2021. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 1039/20 од 04.12.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору.

Истом пресудом према окривљеном изречена је мера безбедности забране приближавања и комуникације са оштећеном, као што је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 40/21 од 12.03.2021. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Новом Саду К 1039/20 од 04.12.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Живко Тодоровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или их укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да се пресуда заснива искључиво на исказу оштећене који је прибављен противно одредбама ЗКП, јер приликом саслушања сведока оштећене - ванбрачне супруге окривљеног, на главном претресу поступајући судија није је упозорила на разлоге ослобођења од дужности сведочења прописане одредбом члана 94. став 1. ЗКП, са образложењем да оштећена нема својство привилегованог сведока.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Живка Тодоровића били су предмет разматрања Вишег суда у Новом Саду који је поступао по жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Новом Саду К 1039/20 од 04.12.2020. године. Виши суд у Новом Саду као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 2 у последњем ставу и страни 3 у првом ставу, другостепене пресуде Кж1 40/21 од 12.03.2021. године изнео у свему јасне, детаљне и аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Поред тога, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводећи да дело које се окривљеном ставља на терет није кривично дело, јер је изостала последица у виду угрожавања спокојства, телесног интегритета или душевног стања оштећене.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика чини онај ко применом насиља, претњом да ће напасти на живот или тело, дрским или безобзирним понашањем угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање члана своје породице.

Према чињеничном опису у изреци правноснажне пресуде, окривљени је критичном приликом, са умишљајем, у стању урачунљивости, свестан да је његово дело забрањено, „претњом да ће напасти на живот и тело и дрским и безобзирним понашањем угрозио спокојство и душевно стање члана своје породице, своје ванбрачне супруге... „, на начин, у време и у месту ближе описаном у изреци пресуде, из чега произилази да се у описаним радњама окривљеног АА стичу сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, за које је окривљени побијаном правноснажном пресудом оглашен кривим.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу одбачен је као недозвољен.

Бранилац окривљеног у преосталом делу захтева наводи да суд у побијаној правноснажној пресуди ни једном речи не образлаже у чему се састоји последица у конкретном случају односно у чему се огледа наводно угрожено спокојство и душевно стање оштећене, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овог суда представљали истицање битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП-а, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Врховни касациони суд је, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Живка Тодоровића, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић